

UN FIR DE NISIP

L-am văzut acum ceva timp,
când încă era la tine în palmă.
Ți se juca printre amprente
și încerca să te gădile,
să afli de el și să îi zâmbești.
Dunele-i fuseseră spălate de furtună,
așa că tu i-ai rămas "acasă".

Ți-a pătruns prin fire;
a găsit praf de cenușă,
care pentru el era
lumină.
În fuga după mai mult "tu"
s-a tocit, s-a uscat și abia îl mai zăream.
Dar lui îi era bine
pentru că știa că înseamnă mai mult
Tu.

Și când ți-a ajuns în iris,
a regăsit dunele pierdute.
Așa că tu i-ai rămas
Acasă.
Și nu știu dacă mă vezi,
dar acum trec prin deșertul
pupilei tale –
pășesc în nisip
pe urmele tale.

Teodora Mărășescu

